

Na podzimní čundr nám docela vyšlo počasí. V pátek jsem sice na srubu zatopil v krbu, ale to jen proto, abych provětral komín. Místo toho jsem celou chajdu vyudil. Večer se opekly buřty a šlo se spát. Ráno jsem k snídani vytahnul máslo, z čehož byli kluci paf. Taky se půlka snědla. Doběhnul jsem do lesa pro houby a udělali jsme si smaženici. Bylo jí tolik, že jsme zbytek museli hodit do ohně. Po obědě jsme sbalili věci, nahodily batohy a vydali jsme se směr Vyskytná. Šli jsme přes Křemešník a Branišov. Bylo hodně větrno. U Stříbrné studánky nějací pražáci s karavanem nabírali vodu do kanystrů a čistili asi tři přepravky hub. Krájet bych to nechtěl. O kus dál byla zázračná studánka bez vody. Při odpočinku u ní nám upadnul šroubek z nože a při jeho hledání v trávě jsme našli socík tranzistor KF 517. To nás teda pobavilo. Šroubek jsme nakonec objevili. Do Vyskytné jsme došli skoro za tmy. Hospoda byla otevřená a moc narvaná nebyla. Utopenci a pivo Radegast bylo ucházející. Ve Vyskytné slavila kulatiny kamarádka, proto jsme šli očíhnout situaci. Nakonec z toho byl záleh do spacáků v půl páté ráno. Ráno v osm jsme dali kafe a rozhodli jsme se počkat na autobus do Pejru. Bylo hezky, proto jsem se rozhodnul dojít nazpět pěšky. Kluci remcali, ale nakonec šli také. Houby jsme už cestou moc nenašli. Po druhé jsme dorazili do Pelhřimova na autobusové nádraží. Stihnuli jsme pár limonád a pivo v bufetu a rozjeli jsme se domů.